

Telefon : 0721.110.123

E-mail: contact@efficientaccountancy.ro

EXTRAS DIN OMFP 1802/2014

Contabilitatea producției și contabilitatea producției în curs de execuție sau neterminate

” 7. cost de producție înseamnă prețul de achiziție al materiilor prime și al materialelor consumabile și alte cheltuieli care pot fi atribuite direct bunului în cauză.

Costul de producție sau de prelucrare al stocurilor, precum și costul de producție al imobilizărilor cuprind cheltuielile directe aferente producției, și anume: materiale directe, energie consumată în scopuri tehnologice, manoperă directă și alte cheltuieli directe de producție, costul proiectării produselor, precum și cota cheltuielilor indirecte de producție alocată în mod rațional ca fiind legată de fabricația acestora.

Costurile de conversie (prelucrare) a stocurilor includ costurile direct legate de unitățile produse, cum ar fi costurile cu manopera directă. De asemenea, ele includ și alocarea sistematică a regiei fixe și variabile de producție generată de transformarea materialelor în produse finite. Regia fixă de producție constă în acele costuri indirecte de producție care rămân relativ constante, indiferent de volumul producției, cum sunt: amortizarea, întreținerea secțiilor și utilajelor, precum și costurile cu conducerea și

administrarea secțiilor. Regia variabilă de producție constă în acele costuri indirecte de producție care variază direct proporțional sau aproape direct proporțional cu volumul producției, cum sunt materialele indirecte și forța de muncă indirectă.

Alocarea regiei fixe de producție asupra costurilor de conversie se face pe baza capacității normale a instalațiilor de producție. Nivelul real de producție poate fi folosit dacă se consideră că acesta aproximează capacitatea normală. Valoarea cheltuielilor cu regia fixă alocate fiecărei unități de producție nu se majorează ca urmare a obținerii unei producții scăzute sau a neutilizării unor echipamente.

Cheltuielile de regie nealocate sunt recunoscute drept cheltuială în perioada în care sunt suportate. În perioadele în care se înregistrează o producție neobișnuit de mare, valoarea cheltuielilor cu regia fixă alocate fiecărei unități de producție este diminuată, astfel încât stocurile să nu fie evaluate la o valoare mai mare decât costul lor. Regia variabilă de producție este alocată fiecărei unități de producție pe baza folosirii reale a instalațiilor de producție. Un proces de producție poate conduce la obținerea simultană a mai multor produse, de exemplu, în cazul obținerii produselor cuplate sau în cazul în care există un produs principal și altul secundar. Atunci când costurile de conversie nu se pot identifica distinct, pentru fiecare produs în parte, acestea se alocă pe baza unei metode raționale, aplicate cu consecvență. Alocarea se poate baza, de exemplu, pe valoarea de vânzare relativă a fiecărui produs, fie în stadiul de producție în care produsele devin identificabile în mod distinct, fie în momentul finalizării procesului de producție. Prin natura lor, majoritatea produselor secundare au o valoare ne semnificativă. În acest caz, ele sunt adesea evaluate la valoarea realizabilă netă și această valoare se deduce din costul produsului principal. Ca urmare, valoarea contabilă a produsului principal nu diferă în mod semnificativ de costul său.

În situația în care anumite costuri (regii) generale sau costuri de proiectare a produselor pot fi identificate ca având legătură cu unele stocuri, acestea se includ în costul stocurilor respective.

În măsura în care prestatorii de servicii au stocuri, ei le evaluează la costurile lor de producție.

Aceste costuri constau, în primul rând, în manoperă și în alte costuri legate de personalul direct angajat în furnizarea serviciilor, inclusiv personalul însărcinat cu supravegherea, precum și în cheltuielile de regie de atribuit. Manopera și alte costuri legate de vânzare și de personalul angajat în administrația generală nu se includ, ci sunt recunoscute drept cheltuieli în perioada în care sunt suportate. Costul stocurilor unui prestator de servicii nu

include marjele de profit sau cheltuielile de regie neatribuibile, care sunt adesea încorporate în prețurile facturate de prestatorii de servicii.

În costul de producție al bunului se include o proporție rezonabilă din cheltuielile de regie fixe sau variabile atribuibile indirect bunului în cauză, în măsura în care acestea se referă la perioada de producție. Includerea în costul stocurilor a regiilor generale poate fi adecvată în măsura în care reprezintă costuri suportate pentru a aduce stocurile în locul și forma dorite.

În costul de producție nu se includ costurile de distribuție;”

Telefon : 0721.110.123

E-mail: contact@efficientaccountancy.ro

“79. - (1) Exemple de costuri care nu trebuie incluse în costul stocurilor, ci sunt recunoscute drept cheltuieli ale perioadei în care au survenit, sunt următoarele:

- pierderile de materiale, manopera sau alte costuri de producție înregistrate peste limitele normal admise, inclusiv pierderile datorate risipei;
- cheltuielile de depozitare, cu excepția cazurilor în care aceste costuri sunt necesare în procesul de producție, anterior trecerii într-o nouă fază de fabricație. Cheltuielile de depozitare se includ în costul de producție atunci când sunt necesare pentru a aduce stocurile în locul și în starea în care se găsesc;
- regiile (cheltuielile) generale de administrație care nu participă la aducerea stocurilor în forma și locul final;
- regia fixă nealocată costului, care se recunoaște drept cheltuielă în perioada în care a apărut.

Alocarea regiei fixe asupra costurilor se face pe baza capacității normale de producție (activitate).

(2) Capacitatea normală de producție reprezintă producția estimată a fi obținută, în medie, de-a lungul unui anumit număr de perioade, în condiții normale, având în vedere și pierderea de capacitate rezultată din întreținerea planificată a echipamentului.

80. - (1) Costurile îndatorării atribuibile activelor cu ciclu lung de fabricație sunt incluse în costurile de producție ale acestora, în măsura în care sunt legate de perioada de producție. În costurile îndatorării se include dobânda la capitalul împrumutat pentru finanțarea achiziției, construcției sau producției de active cu ciclu lung de fabricație.

(2) Costurile îndatorării suportate de entitate în legătură cu împrumutul de fonduri se includ în costul bunurilor sau serviciilor cu ciclu lung de fabricație, cu respectarea prevederilor pct. 51 alin. (1) din prezentele reglementări.

(3) În sensul prezentelor reglementări, prin activ cu ciclu lung de fabricație se înțelege un activ care solicită în mod necesar o perioadă substanțială de timp pentru a fi gata în vederea utilizării sale prestabilite sau pentru vânzare.

(4) Activele financiare și stocurile care sunt fabricate pe o bază repetitivă de-a lungul unei perioade scurte de timp nu sunt considerate active cu ciclu lung de fabricație. Nu sunt active cu ciclu lung de fabricație nici activele care în momentul achiziției sunt gata pentru utilizarea lor prestabilă sau pentru vânzare.

(5) Capitalizarea costurilor îndatorării trebuie să înceteze când se realizează cea mai mare parte a activităților necesare pentru pregătirea activului cu ciclu lung de fabricație, în vederea utilizării prestabilite sau a vânzării acestuia.

(6) Entitățile care au inclus în valoarea activelor cu ciclu lung de fabricație costuri ale îndatorării prezintă informații corespunzătoare în notele explicative la situațiile financiare.

Dispoziții tranzitorii

81. - Atunci când aplicarea pct. 80 constituie o modificare a politicii contabile, entitatea aplică prevederile aceluși punct pentru costurile îndatorării aferente activelor cu ciclu lung de fabricație pentru care data de începere a capitalizării este ulterioară datei de 1 ianuarie 2015."

Telefon : 0721.110.123

E-mail: contact@efficientaccountancy.ro

95. - (1) La data ieșirii din entitate sau la darea în consum, bunurile se evaluează și se scad din gestiune la valoarea lor de intrare sau valoarea la care sunt înregistrate în contabilitate (de exemplu, valoarea reevaluată pentru imobilizările corporale care au fost reevaluate sau valoarea justă pentru valorile mobiliare pe termen scurt admise la tranzacționare pe o piață reglementată).

(2) Activele constatate minus în gestiune se scot din evidență la data constatării lipsei acestora.

(3) La scoaterea din evidență a activelor se reiau la venituri ajustările pentru depreciere sau pierdere de valoare aferente acestora.

96. - (1) Costul de achiziție sau costul de producție al stocurilor din aceeași categorie și al tuturor elementelor fungibile se calculează prin aplicarea uneia din următoarele metode:

a) metoda costului mediu ponderat - CMP;

b) metoda primul intrat-primul ieșit - FIFO;

c) metoda ultimul intrat-primul ieșit - LIFO.

(2) Metoda "costului mediu ponderat" (CMP) presupune calcularea costului fiecărui element pe baza mediei ponderate a costurilor elementelor similare aflate în stoc la începutul perioadei și a costului elementelor similare produse sau cumpărate în timpul perioadei.

Media poate fi calculată periodic sau după fiecare recepție. Perioada de calcul nu trebuie să depășească durata medie de stocare.

(3) Potrivit metodei "primul intrat-primul ieșit" (FIFO), bunurile ieșite din gestiune se evaluează la costul de achiziție sau de producție al primei intrări

(lot). Pe măsura epuizării lotului, bunurile ieșite din gestiune se evaluează la costul de achiziție sau de producție al lotului următor, în ordine cronologică.

(4) Potrivit metodei "ultimul intrat-primul ieșit" (LIFO), bunurile ieșite din gestiune se evaluează la costul de achiziție sau de producție al ultimei intrări (lot). Pe măsura epuizării lotului, bunurile ieșite din gestiune se evaluează la costul de achiziție sau costul de producție al lotului anterior, în ordine cronologică.

97. - Prevederile referitoare la evaluarea stocurilor se completează cu prevederile subsecțiunii 4.5.2 "Stocuri".

98. - Prevederile pct. 96 se aplică și investițiilor pe termen scurt, cu excepția depozitelor bancare pe termen scurt."

Telefon : 0721.110.123

E-mail: contact@efficientaccountancy.ro

"Costul stocurilor

285. - (1) Costul stocurilor care nu sunt de obicei fungibile și al acelor bunuri sau servicii produse și destinate unor comenzi distincte trebuie determinat prin identificarea specifică a costurilor individuale.

(2) Bunurile fungibile sunt bunuri de orice natură care nu se pot distinge în mod substanțial unele de altele.

(3) Identificarea specifică a costului presupune atribuirea costurilor specifice elementelor identificabile ale stocurilor. Acest tratament contabil este adecvat pentru acele elemente care fac obiectul unei comenzi distincte, indiferent dacă au fost cumpărate sau produse.

(4) Identificarea specifică nu poate fi folosită în cazurile în care stocurile cuprind un număr mare de elemente, care sunt de regulă fungibile.

286. - (1) În funcție de specificul activității, pentru determinarea costului pot fi folosite, de asemenea, metoda costului standard, în activitatea de producție sau metoda prețului cu amănuntul, în comerțul cu amănuntul.

(2) Costul standard ia în considerare nivelurile normale ale consumurilor de materiale și consumabile, manoperei, eficienței și capacității de producție. Aceste niveluri trebuie revizuite periodic și ajustate, dacă este necesar, în funcție de condițiile existente la un moment dat.

(3) Diferențele de preț față de costul de achiziție sau de producție trebuie evidențiate distinct în contabilitate, fiind recunoscute în costul activului.

(4) Repartizarea diferențelor de preț asupra valorii bunurilor ieșite și asupra stocurilor se efectuează cu ajutorul unui coeficient care se calculează astfel:

**Soldul inițial Diferențe de preț aferente intrărilor
al diferențelor + în cursul perioadei, cumulat de la
de preț începutul exercițiului financiar până
Coeficient de la finele perioadei de referință
repartizare*2) = ----- x 100**

**Soldul inițial Valoarea intrărilor în cursul
al stocurilor + perioadei la preț de înregistrare,
de preț de cumulat de la începutul exercițiului
înregistrare financiar până la finele perioadei de
referință
-----**

***2) La calcularea procentului mediu de adaos comercial, soldul inițial al contului de mărfuri și valoarea intrărilor de mărfuri nu vor include TVA neexigibilă.**

Acest coeficient se înmulțește cu valoarea bunurilor ieșite din gestiune la preț de înregistrare, iar suma rezultată se înregistrează în conturile corespunzătoare în care au fost înregistrate bunurile ieșite.

(5) Coeficienții de repartizare a diferențelor de preț pot fi calculați la nivelul conturilor sintetice de gradul I și II, prevăzute în Planul de conturi general, pe grupe sau categorii de stocuri.

(6) La sfârșitul perioadei, soldurile conturilor de diferențe se cumulează cu soldurile conturilor de stocuri, la preț de înregistrare, astfel încât aceste conturi să reflecte valoarea stocurilor la costul de achiziție sau costul de producție, după caz.

(7) Diferențele de preț se repartizează proporțional atât asupra valorii bunurilor ieșite, cât și asupra bunurilor rămase în stoc.

(8) În comerțul cu amănuntul poate fi utilizată metoda prețului cu amănuntul, pentru a determina costul stocurilor de articole numeroase și cu mișcare rapidă, care au marje similare și pentru care nu este practic să se folosească altă metodă.

În această situație, costul bunurilor vândute se calculează prin deducerea valorii marjei brute din prețul de vânzare al stocurilor. Orice modificare a prețului de vânzare presupune recalcularea marjei brute.

287. - (1) Metoda aleasă trebuie aplicată cu consecvență pentru elemente similare de natura stocurilor și a activelor fungibile de la un exercițiu financiar la altul. Dacă, în situații excepționale, administratorii decid să modifice metoda pentru un anumit element de stocuri sau alte active fungibile, în notele explicative trebuie să se prezinte următoarele informații:

- motivul modificării metodei, și
- efectele sale asupra rezultatului.

(2) O entitate trebuie să utilizeze aceleași metode de determinare a costului pentru toate stocurile care au natură și utilizare similare. Noțiunea de "utilizare similară" este proprie fiecărei entități.

(3) Pentru stocurile cu natură sau utilizare diferită, folosirea unor metode diferite de calcul al costului poate fi justificată.

(4) O diferență în localizarea geografică nu este suficientă pentru a justifica alegerea de metode diferite.

288. - Valoarea produselor și serviciilor în curs de execuție se determină prin inventarierea producției neterminate la sfârșitul perioadei, prin metode tehnice de constatare a gradului de finalizare sau a stadiului de efectuare a operațiilor tehnologice și evaluarea acestora la costurile de producție.

289. - Contabilitatea stocurilor se ține cantitativ și valoric sau numai valoric prin folosirea inventarului permanent sau a inventarului intermitent.

290. - În condițiile folosirii inventarului permanent, în contabilitate se înregistrează toate operațiunile de intrare și ieșire, ceea ce permite stabilirea și cunoașterea în orice moment a stocurilor, atât cantitativ, cât și valoric.

291. - (1) Inventarul intermitent constă în stabilirea ieșirilor și înregistrarea lor în contabilitate pe baza inventarierii stocurilor la sfârșitul perioadei.

(2) Entitățile care utilizează metoda inventarului intermitent efectuează inventarierea faptică a stocurilor conform politicilor contabile, dar nu mai târziu de finele perioadei de raportare pentru care au de determinat obligații fiscale. Aplicarea metodei inventarului intermitent presupune respectarea Normelor privind organizarea și efectuarea inventarierii elementelor de natura activelor, datoriilor și capitalurilor proprii.

(3) Metoda inventarului intermitent constă în faptul că intrările de stocuri nu se înregistrează prin conturile de stocuri, ci prin conturile de cheltuieli.

(4) Stabilirea ieșirilor de stocuri în cursul perioadei are la bază inventarierea faptică a stocurilor la sfârșitul perioadei.

Ieșirile de stocuri se determină ca diferență între valoarea stocurilor inițiale, la care se adaugă valoarea intrărilor, și valoarea stocurilor la sfârșitul perioadei stabilite pe baza inventarului.

(5) Inventarul intermitent nu se utilizează în comerțul cu amănuntul în situația în care se aplică metoda global-valorică.

292. - Activele de natura stocurilor nu trebuie reflectate în bilanț la o valoare mai mare decât valoarea care se poate obține prin utilizarea sau vânzarea lor. În acest scop, valoarea stocurilor se diminuează până la valoarea realizabilă netă, prin reflectarea unei ajustări pentru depreciere."

Telefon : 0721.110.123

E-mail: contact@efficientaccountancy.ro

Funcțiunea conturilor specifice contabilitatii productiei:

"GRUPA 33 "PRODUȚIE ÎN CURS DE EXECUȚIE"

Din grupa 33 "Producție în curs de execuție" fac parte:

Contul 331 "Produse în curs de execuție"

Cu ajutorul acestui cont se ține evidența stocurilor de produse în curs de execuție (care nu au trecut prin toate fazele de prelucrare prevăzute de procesul tehnologic, respectiv producția neterminată) existente la sfârșitul perioadei.

Contul 331 "Produse în curs de execuție" este un cont de activ.

În debitul contului 331 "Produse în curs de execuție" se înregistrează:

- valoarea la cost de producție a stocului de produse în curs de execuție la sfârșitul perioadei, stabilită pe bază de inventar (711).

În creditul contului 331 "Produse în curs de execuție" se înregistrează:

- scăderea din gestiune a valorii produselor în curs de execuție la începutul perioadei următoare(711).

Soldul contului reprezintă valoarea la cost de producție a produselor aflate în curs de execuție la sfârșitul perioadei.

Contul 332 "Servicii în curs de execuție"

Cu ajutorul acestui cont se ține evidența serviciilor în curs de execuție existente la sfârșitul perioadei.

Contul 332 "Servicii în curs de execuție" este un cont de activ.

În debitul contului 332 "Servicii în curs de execuție" se înregistrează:

- valoarea la cost de producție a serviciilor în curs de execuție la sfârșitul perioadei (712).

În creditul contului 332 "Servicii în curs de execuție" se înregistrează:

- scăderea din gestiune a valorii serviciilor în curs de execuție la începutul perioadei următoare (712).

Soldul contului reprezintă valoarea la cost de producție a serviciilor în curs de execuție la sfârșitul perioadei.

GRUPA 34 "PRODUSE"

Din grupa 34 "Produce" fac parte:

Contul 341 "Semifabricate"

Cu ajutorul acestui cont se ține evidența existenței și mișcării stocurilor de semifabricate.

Contul 341 "Semifabricate" este un cont de activ.

În debitul contului 341 "Semifabricate" se înregistrează:

- valoarea la preț de înregistrare sau preț de producție a semifabricatelor intrate în gestiune din

activitatea proprie și plusurile constatate la inventariere (711);

- valoarea la preț de înregistrare a semifabricatelor aduse de la terți (354, 401);

- valoarea la preț de înregistrare a semifabricatelor primite de la unitate sau subunități (481, 482).

În creditul contului 341 "Semifabricate" se înregistrează:

- valoarea la preț de înregistrare a semifabricatelor vândute și lipsurile constatate la inventariere (711);

- valoarea la preț de înregistrare a semifabricatelor consumate în aceeași unitate (301, 302);

- valoarea la preț de înregistrare a semifabricatelor trimise la terți (354);

- valoarea la preț de înregistrare a semifabricatelor livrate unității sau subunităților (481, 482);

- valoarea pierderilor din calamități (658).

Soldul contului reprezintă valoarea la preț de înregistrare a semifabricatelor existente în stoc la sfârșitul perioadei.

Contul 345 "Produce finite"

Cu ajutorul acestui cont se ține evidența existenței și mișcării stocurilor de produse finite.

Contul 345 "Produce finite" este un cont de activ.

În debitul contului 345 "Produse finite" se înregistrează:

- valoarea la preț de înregistrare a produselor finite intrate în gestiune și plusurile la inventar (711);
- diferențele de preț în minus sau favorabile (costul de producție este mai mic decât prețul standard) aferente produselor intrate în gestiune din producție proprie (348);
- valoarea la preț de înregistrare a produselor finite aduse de la terți (354, 401).

În creditul contului 345 "Produse finite" se înregistrează:

- valoarea la preț de înregistrare a produselor finite vândute și lipsurile la inventar (711);
- diferențele de preț în minus sau favorabile repartizate asupra produselor ieșite din gestiune (348);
- valoarea la preț de înregistrare a produselor convenite unităților prestatoare, ca plată în natură, potrivit prevederilor contractuale (462, 401);
- valoarea la preț de înregistrare a produselor finite transferate în magazinele de vânzare proprii (371);
- valoarea la preț de înregistrare a produselor reținute pentru a fi utilizate în aceeași unitate (301, 302, 303, 381);
- valoarea la preț de înregistrare a produselor acordate salariaților ca plată în natură, potrivit legii (421);
- valoarea la preț de înregistrare a produselor finite trimise la terți (354);
- valoarea produselor finite donate sau distruse prin calamități (658).

Soldul contului reprezintă valoarea la preț de înregistrare a produselor finite existente în stoc la sfârșitul perioadei.

Contul 346 "Produse reziduale"

Cu ajutorul acestui cont se ține evidența existenței și mișcării stocurilor de produse reziduale (rebuturi, materiale recuperabile sau deșeuri).

Contul 346 "Produse reziduale" este un cont de activ.

În debitul contului 346 "Produse reziduale" se înregistrează:

- valoarea la preț de înregistrare a produselor reziduale intrate în gestiune din producție proprie (711);
- valoarea la preț de înregistrare a produselor reziduale aduse de la terți (354, 401).

În creditul contului 346 "Produse reziduale" se înregistrează:

- valoarea la preț de înregistrare a produselor reziduale vândute și lipsurile la inventar (711);
- valoarea produselor reziduale trimise la terți (354).

Soldul contului reprezintă valoarea la preț de înregistrare a produselor reziduale existente în stoc la sfârșitul perioadei.

Contul 347 "Produse agricole"

Cu ajutorul acestui cont se ține evidența produselor agricole.

Contul 347 "Produse agricole" este un cont de activ.

În debitul contului 347 "Produse agricole" se înregistrează:

- valoarea la preț de înregistrare a produselor agricole intrate în gestiune și plusurile la inventar (711);
- diferențele de preț în minus sau favorabile (costul de producție este mai mic decât prețul standard) aferente produselor intrate în gestiune din producție proprie (348);
- valoarea la preț de înregistrare a produselor agricole aduse de la terți (354, 401).

În creditul contului 347 "Produse agricole" se înregistrează:

- valoarea la preț de înregistrare a produselor agricole vândute și lipsurile la inventar (711);
- diferențele de preț în minus sau favorabile repartizate asupra produselor ieșite din gestiune (348);
- valoarea la preț de înregistrare a produselor agricole transferate în magazinele de vânzare proprii (371);
- valoarea la preț de înregistrare a produselor agricole reținute pentru a fi utilizate în aceeași unitate (301, 302);
- valoarea la preț de înregistrare a produselor agricole acordate salariaților ca plată în natură, potrivit legii (421);
- valoarea la preț de înregistrare a produselor agricole trimise la terți (354);
- valoarea produselor agricole donate sau distruse prin calamități (658).

Soldul contului reprezintă valoarea la preț de înregistrare a produselor agricole existente în stoc la sfârșitul perioadei.

Contul 348 "Diferențe de preț la produse"*26)

Cu ajutorul acestui cont se ține evidența diferențelor între prețul standard (prestabilit) și costul de producție al produselor finite și semifabricatelor.

Contul 348 "Diferențe de preț la produse" este un cont rectificativ al valorii de înregistrare a produselor.

În debitul contului 348 "Diferențe de preț la produse" se înregistrează:

- diferențele de preț în plus sau nefavorabile (costul de producție este mai mare decât prețul standard) aferente produselor intrate în gestiune din producție proprie (711);
- diferențele de preț în minus sau favorabile (costul de producție este mai mic decât prețul standard) repartizate asupra produselor ieșite din gestiune (345, 347).

În creditul contului 348 "Diferențe de preț la produse" se înregistrează:

- diferențele de preț în minus sau favorabile aferente produselor intrate în gestiune din producție proprie (345, 347);

- diferențele de preț în plus sau nefavorabile repartizate asupra produselor ieșite din gestiune (711).

Soldul contului reprezintă diferențele de preț aferente produselor existente în stoc.

*26) Înregistrarea în acest cont se poate efectua și prin formule contabile în roșu. "

Telefon : 0721.110.123

E-mail: contact@efficientaccountancy.ro